

Asiaa otteista

Timo Alho

KERRON TÄSSÄ TEKSTISSÄ hiukan Pro Shopin yleisimmästä keskustelun aiheesta eli otteista. Haluan heti alkuun huomauttaa, että tekstissä esitetyt näkemykset ja mielipiteet ovat allekirjoittaneen omia ja jokainen porari tekee otteet oman näkemyksensä mukaan, oikeaa ja väärää kun ei ole tässäkään asiassa olemassa.

Nykyaikaisilla palloilla tulisi heittoon saada vauhtia ja pyörintää sekä irrotuksen tulisi suuntautua pelattavan linjan suuntaisesti. Hyvä ote ei häiritse suoritusta, eikä estä mitään edellä mainituista. Parhaimmillaan ote on silloin, kun sen olemassaolon voi unohtaa ja palloon saadaan mukaan kaikki teho, mitä heitosta irtoaa. Otteella voidaan jonkin verran vaikuttaa irrotukseen, mutta harvemmin sillä saadaan suurta muutosta aikaan. Pieniä viilauksia pyörinnän suuntaan ja määrään voidaan saada aikaan, jos vanha ote on ollut virheellinen ja esimerkiksi pallon irtoaminen peukalosta on liian hidasta. Suurin muutos tapahtuu usein, kun peukalonreikä teipataan tai porataan riittävän tiukaksi, jolloin palloa ei tarvitse puristaa missään vaiheessa. Tällöin pallo irtoaa kädestä helpommin, kun pallosta ei erikseen tarvitse päästää irti. Sormikulmien muutoksilla voidaan joissain tapauksissa vaikuttaa myös pyörinnän suuntaan, mutta myös keilaajan pitää osata irrottaa pallo oikein, jotta päästään haluttuun lopputulokseen.

Jos pelaajasta tuntuu, että ote ei ole kohdallaan, on siirryttävä Pro Shopiin selvittämään, mistä on kyse. Itse haluan nähdä ainakin vanhan otteen ja mielellään muutaman heiton tuolla vanhalla otteella, jotta pääsen jyvälle, mistä on kyse. Yleisin syy siihen, miksi ote tuntuu huonolta käteen, on, että ote on jäänyt päivittämättä, ja käsi on vuosien varrella muuttunut. Vanha ote ei enää ole käden mukainen. Tämän jälkeen pitää keskustella korjaavista toimenpiteistä

ja siitä, onko otetta muutettu aikaisemmin. Tärkeintä on selvittää, onko ote sopiva sekä onko peukalonkulma sopiva otepiteeseen ja peukalon liikkuvuuteen nähden. Sormikulmien käyttö on muuttunut huomattavasti viime vuosien aikana, koska nykypalloja ei enää yritetä nypätä ylöspäin ja sormikulmien suunnissa on siirrytty hieman ”mukavampaan” suuntaan, eikä palloa tarvitse enää puristaa rystyset valkoisena.

Kun näistä muutoksista on päästy yhteisymmärrykseen, tarkistetaan vielä mahdollinen peukalon ovaalikulma (soikean peukalonreiän porauskulma) ja sormenreikien koko. Sormenreikien koosta tulee minulle usein kyselyjä ja joudun usein vastaamaan, että ne ovat sopivat silloin, kun ne tuntuvat sopivilta. Sormien koko elää kaikilla hiukan eri tavalla ja yleensä kokeilemalla löytyy se itselle sopiva koko.

Kun uusi ote on saatu porattua, alkaa otteen kokeiluvaihe. Itseen suuret otemuutokset erilliseen testipalloon, joka joutaa roskeen testauksen jälkeen. Radalla kannattaa kiinnittää huomiota siihen, kuinka pallo irtoaa kädestä verrattuna vanhaan otteeseen. Alkavatko sormet hiertyä jostain kohtaa ja saako uudella otteella tehtyä muutoksia irrotukseen. Kannattaa kuitenkin pitää mielessä vanhan otteen vaikutus eli uuteen otteeseen tottuminen vaatii usein enemmän kuin vain muutaman heiton.

Yhteenvetona: otteeseen kannattaa panostaa, mutta jos heitossa on esimerkiksi ajoitus pahasti pielessä, sitä ei voi korjata otetta muuttamalla. Jos ote tuntuu huonolta tai hiertää jostain kohtaa sormia, kannattaa siitä keskustella porarin kanssa. Jokainen käsi on yksilöllinen, eikä yhtä ainoaa ja oikeaa ole. Kun ote on kohdallaan, on se vain yksi asia vähemmän murehdittavana pelin aikana. ●